

Op zoek naar je favoriete kweker

Het is marktdag in Miramont-de-Guyenne en ik sta te popelen om bij mijn favoriete plantjesman langs te gaan, Monsieur Pepicoulx. Dat is niet zijn echte naam, maar wel in mijn gedachten. Hij is *pepinieriste* (kweker) en brengt elke maandag een mooie selectie bomen en planten mee naar de markt vanuit zijn kwekerij in Coulx.

Plantjes planten totdat het begint te vriezen

Zolang de grond niet bevroert kun je fijn doorplanten in je tuin. Meestal valt ons oog op prachtige bloeiende bomen en bosjes in de zomer, want dan weten we hoe ze eruitzien. In de herfst staan al diezelfde bomen met slapende takken in hun potten. Echter, de herfst of de vroege winter is de beste tijd om bomen en bosjes te planten, omdat veel bomen zich dan concentreren op de wortels en ze veel minder energie nodig hebben voor tak, blad en bloem die in winterslaap zijn. Het is in de koelte van de herfst ook een veel kleinere schok voor de planten wanneer je ze overplant van pot in de volle grond. Het is koeler, de grond is vochtiger; allemaal goede omstandigheden om aan te slaan.

Wie is jouw favoriete Franse kweker?

Maar waar ga jij al je planten eigenlijk halen? Nederlandse bomen en planten zijn vaak wat goedkoper. Ook wij stoppen nog wel eens bijzondere seringensoorten die mijn opa vroeger teelde op zijn kwekerij stiekem in onze kofferbak en rijden ze richting Frankrijk. Maar veel bomen en planten zijn juist beter gewend aan het Nederlandse klimaat en voelen zich helemaal geen God in de Franse bodem. Het is daarom een goed idee op zoek te gaan naar een lokale kweker die lokale bomen en planten verkoopt. Die kweker weet namelijk alles over je grond rondom je huis of wat je wel of juist niet moet planten in jouw regio. Je kunt hem raad vragen als plantjes een beetje ziek worden (en ik krijg zelfs een nieuwe boom als deze gaat binnen een jaar doodgaan).

Als je iets speciaals zoekt dat hij niet heeft, weet je kweker waarschijnlijk waar je het wel kan halen. Hij heeft als geen ander kennis van de lokale fauna en flora en je ondersteunt ook nog eens een lokaal bedrijf. Veel persoonlijker dus, dan wanneer je een rondje door een grote Jardiland doet. Bij je favoriete kweker kun je altijd terecht voor een goed plantjesgesprek waar je meestal ook nog wat van opsteekt.

Mijn inspecteur Clouseau

's Maandags ga ik meestal even langs bij 'mijn kweker' op de markt. Ik loop, langs diverse marktkraampjes de rue du Temple door en laat heerlijke hammetjes en tafeltjes met verse groenten uit eigen tuin links liggen. Ik ga rechtsaf de boulevard op en in de verte zie ik het lange, platina geblondeerde haar van M. Pepicoulx al. De brede pony zakt tot net over zijn ogen en de golvende slag van het haar dat tot op zijn schouders valt verraaft dat hij eens in het jaar een uur lang met roze krullers op zijn hoofd voor de televisie zit. Zijn handen hangen losjes in de zakken van zijn sweatshirt. Met licht gebogen knieën en zijn buik vooruit hangt hij ontspannen in zijn oude werkschoenen. Dan ziet hij mij ook en licht op. 'Ha, comment-allez vous?' roept hij en we schudden elkaar enthousiast

de hand. We draaien ons om naar zijn waar. Beiden met de armen over elkaar een beetje achterover hangend, alle tijd van de wereld. 'Heb je je lijst al meegenomen?' vraagt hij. Hij

weet dat ik geïnteresseerd ben in alle soorten eetbare planten en hij is mijn inspecteur Clouseau. Het is voor hem een sport geworden zoveel mogelijk verschillende soorten te vinden. Ik wil een eetbare heg gaan planten deze herfst en heb hem beloofd dat ik eerdaags een nieuwe lijstje zal uitzoeken, zodat hij op onderzoek

uit kan. 'Nee, het seizoen is nog niet afgelopen,' antwoord ik spijtig. 'Ik moest nog aan je denken van de week,' laat hij weten. 'Ik heb nog een mooi nieuw eetbaar plantje gevonden en besteld, de *airielle*, ken je die al?' 'Ah, nee die ken ik nog niet, wat is het?' vraagt ik nieuwsgierig. 'Het is een plantje dat in het wild voorkomt in Frankrijk, familie van de *myrtille*, maar met rode bessen en het lijkt een beetje op een cranberry. Het is trouwens hartstikke hip die eetbare planten.' En zo babbelen we nog levendig een kwartier lang plantjestaal en krijg ik weer nieuwe ideeën voor de tuin. Ik ben dol op mijn Monsieur Pepicoulx, zal hij mij in gedachten Madame Plantes Comestibles noemen, mevrouw eetbare plantjes? 🇫🇷

Sandra Alderden runt samen met haar man Santi *Simply Canvas Farm*. Een permacultuurboerderij en kleinschalige vakantieplek van 5 hectare op het randje van de Dordogne en Lot-et-Garonne. simplycanvasfarm.com
hello@simplycanvas.com
[@simplycanvasfarm](https://www.instagram.com/simplycanvasfarm)